

ud. Et er jeg dog overbevist om efter de Erfaringer, som jeg som Udenforstaaende, om jeg saa maa sige, har haft Leilighed til at gjøre, og det er, at dersom vi ville gaa en Nærrække tilbage, vil Statistiken vise — derom føler jeg mig overbevist, til jeg faar Besvis paa det Modsatte — at vi Syder ere blevne i allerhøieste Grad forfordelte ved Bengenes Anbringelse. Jeg tror nok, at vi have faaet at mærke, at naar vi skulle have Penge, saa have vi, som jeg antydede, mødt denne Udtalelse fra Ministeren og hørt denne Historie om det lille Hartkorn, hvad der for mange Gaarde netop er en stor Fordel for vedkommende Eiendom, i Stedet for, at det skulde sætte Eiendommens Værdi og Drevne ned. Jeg siger ogsaa med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at skulde vi til at reformere Loven af 26de Mai 1868, saa maatte vi blandt Andet have saadanne Oplysninger, som dem, det ærede Medlem antydede, men de kunne, som jeg sagde, næppe faas undtagen i Udvalg, hvor der var Leilighed til, at Administrationen kunde give os statistiske Meddelelser om, hvorledes dette hænger sammen. Det er af den Grund, jeg siger: Lad os hellere alene tage denne Lovs § 1, og lad os saa gjenme § 2 til vi en Gang muligvis faae bedre Tid og Leilighed til at undersøge dette Forhold; thi jeg tror nok, at her er Noget at gjøre paa dette Omraade, og jeg siger, at naar de ville have Administrationsudgifterne forhøiede fra 12,000 til 28,000 Kr. for os ude i Provindserne, saa ville vi dog se lidt mere paa denne Sag. Det tænker jeg dog, vi kunne blive enige om, og jeg haaber ikke, at det selv overfor den ærede Minister skal lægge Vanskeligheder i Veien for at faae § 1.

Tauber: Jeg er enig med det ærede Medlem, som nu satte sig, i, at vi skulle vedtage § 1, men lade § 2 gaa ud. Saa kunne vi hurtigt komme til Ende med Loven. Jeg gaar ud fra en lignende Forudsætning som den ærede Minister, nemlig at vi maasse ikke skulle være længe samlede nu, men forøvrigt veed jeg jo ikke Noget om, hvor længe vi skulle være samlede. Det ærede Medlem forudsatte, at vi vare ved Slutningen af Samlingen, men jeg veed ikke, om det ærede Medlem har nærmere Underretning fra Regjeringen om, naar Regjeringen mener, vi skulle sendes hjem. Jeg kan ikke vide, hvorvidt Regjeringen vil, for at bruge et moderne Udtryk, ghyse tilbage for at afbryde en Samling midt under Arbejdet, eller om Regjeringen ikke vil ghyse tilbage derfor og vise sit Mod ogsaa paa

denne Maade og afbryde en Samling midt under Lovgivningsarbejdet. Jeg veed Intet derom, det bliver Regjeringens Sag. Jeg gaar altid ud fra, at vi sidde, saalænge vi sidde. Vi kunne blive sluttede i Morgen, men det kan ogsaa være, at vi først ville blive sluttede om adskillige Uger eller Maaneder, det veed jeg ikke. Men hvad denne Lov angaar, tror jeg ikke, der er Marsag til at gaa videre, end jeg her har sagt. Thi jeg er enig med det ærede Medlem for Ribe Amts 3. Valgkreds (Buss) i, at vi ikke bør vedtage § 2, medmindre vi faae noget Virkeligt derfor. Søvrigt skal jeg ikke have nogen Mening om, hvorvidt Sylland er prægraveret. Jeg betragter Sylland som prægraveret, derjom ikke alle de Penge, der ere komne til Overformynderiet fra Sylland, blive udlaanede i jydsk Eiendomme, og jeg er ganske enig i, at det bør paases, at det er saa og ikke maa være anderledes. Men jeg vil dog, siden der er Tale om Syllands Prægravation, bemærke, at Sjælland og de øvrige Der have aldeles samme Marsag til at klage over Prægravation. Lad os nu for det Første tage de kjøbenhavnske Overformynderimidler. Af dem udlaanes maasse en større Del i sjællandske Eiendomme og i Eiendomme paa Derne end i jydsk Eiendomme. Men det ligger jo deri, at de kun udlaanes i Summer paa 50,000 Kr. og derover, og der er altsaa mindst 99 pCt. af Dernes Befolkning, der ere udelukkede fra at nyde godt af kjøbenhavnske Overformynderimidler. Og vi, som høre til de 99 pCt. og ere de 99 pCt.s Repræsentanter, have ingen Fornøielse af, at denne ene pCt., der besætter Landsthinget og sidder inde med alt Muligt, er de Gæste, der have Adkomst til at faae kjøbenhavnske Penge til Laans. Naar jeg antager, at der kommer flere af disse kjøbenhavnske Penge til Derne end til Sylland, saa hidrører dette ganske simpelt derfra, at der findes flere store Eiendomme paa Derne end i Sylland, baade absolut og relativt. Men ogsaa i en anden Henseende have vi paa Derne Marsag til at klage over Overformynderiet, og det er allerede berørt af een og maasse flere andre Talere. Det er den Maade, hvorpaa Laanebestyrelserne ere sammensatte, navnlig med Hensyn til de Mænd, Justitsministeren har sat i Spidsen for dem. Det er blevet sagt, at Laanefager blive meget hyppig afgjorte af politiske Hensyn, og det er en Erfaring, man har gjort rundt omkring, men det er ikke Hensigten med Laan af Overformynderiets Penge, at de skulle bruges, jeg vil just ikke sige som politiske Bestikkelsespenge, men i alt Fald i politiske Diemed. Der skal ved disse Laan